

Publicerad 2010-09-15 12:49 av julia.s

osammanhängande

och mest bara

ont.

ibland bara skaver det överallt (men det kanske gör mindre ont om man är två)

jag vill laga det som aldrig varit,
det som aldrig varit trasigt
det som aldrig riktigt fick en chans

vi ska spela svåra

men

vem vill ha stolthet
när man kan få den man vill ha?
vad ska jag med värdighet
när jag kan ha det bra?

kan du inte bara
ge mig en chans?

ge mig ett försök
att laga det som aldrig varit

(egentligen vet jag att
jag själv måste bli hel
innan jag försöker laga något
eller någon annan)

men

efter alla klumpar i halsen
alla bita-sig-i-läppen-för-att-inte-börja-gråta-tillfällen
allt bultande i huvudet
efter alla gånger jag skrapat bort mitt nagellack
på grund av nervositet och rädsla
efter alla gånger jag fallit ihop på sängen

och låtit mascaran fläcka av sig på kudden

~~vet jag inte riktigt hur det ska gå till~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren julia.s med Poeter.se id #23294 innehar upphovsrätten